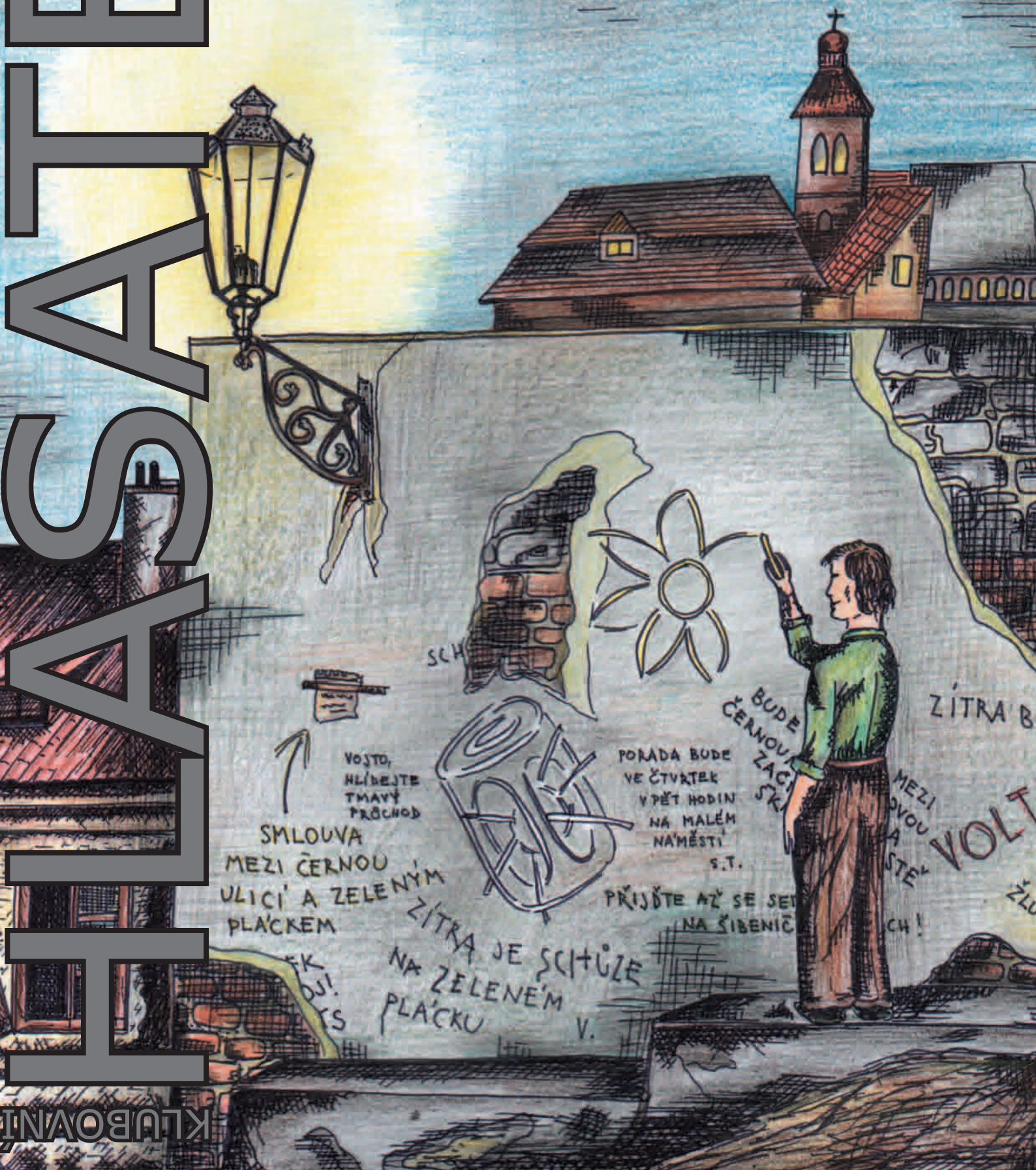

10/2008

časopis pro kluby, oddíly i stopaře

STASATI

KLUBOVNÍ

Obsah čísla 10 / 2008

3 Klubovní stránka

Šproti byli sice na Retrolétu lepší než Plesnivý slípky, ale Vosa to projela s Kozou.

4 Pekáč

Tentokrát rozhovor s pravým Mexičanem. Kakusy, tequilla, mrkvezoun a tak.

7 Ze severní strany

Stoupání na horu nebo nahoru, vždycky je to práce na celý život.

8 Dálky volají

Tonda byl o něco lepší než Pepa, ale stejně oba bydleli v jeskyni.

9 Okno do světa

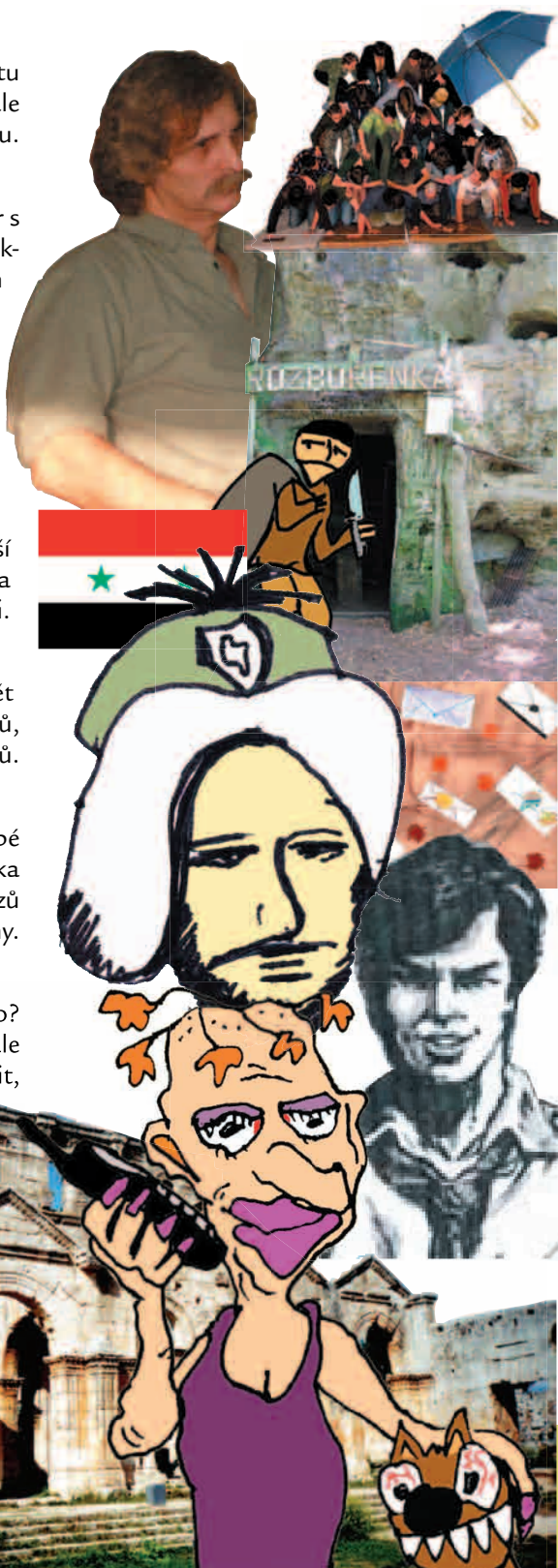
V Sýrii můžete vidět hloučky Arabů, dervišů, holubů a favoritů.

12 Dlouhodobka

Nový hrdina dlouhodobé hry Karakum pan Kuchyňka se právě vrací. Z kurzů angličtiny.

16 Komiks Karakum

Jak asi vypadá peklo? To bohužel nevíme, ale dovedeme si představit, kdo by mu mohl šéfovat. Stačí jen pohlédnout na paní Nosáلكovou.

KLUBOVNÍ HLASATEL
zpravodaj pro kluby, oddíly
a stopaře.

ŠÉFREDAKTOR

Adéla Vožechová – Bublina

SPOLUVYTVÁŘELI

Jan Šlesinger – Bant

Vladimír Schmid – Stromkař

Aleš Spurný

Radim Kejík – Rolf

Jiří Kalina – Čáp

Marek Skýpala – Winoga

Vojtěch Hanuš - Vojta

Hynek Cígler – Hyňas

Renata Chloupková – Ovce

a také soutěživé kluby
a stopaři.

ILUSTRACE

Jan Hora

Vladimír Schmid - Stopař

Milan Ducháček

KOMIKS

Vojtěch Hanuš – Vojta

KRESBA NA TITULNÍ STRANĚ

Iva Kapounová – Kawi

KONTAKT

klubovni.hlasatel@spjf.cz

VYDÁVÁ

Sdružení přátel Jaroslava

Foglara, o. s.

pošt. schránka 245,

Brno, 658 45

e-mail: spjf@spjf.cz

TISK

Adatisk, spol. s r. o.

CENA ČÍSLA

15 Kč

Pro kluby, OBS a SBS zdarma.

Číslo 10 vyšlo 7. 11. 2008.

RETROLÉTO

24.-29. ŘÍJNA 2008, CEREKVICE NAD BYSTRICÍ A POSLKO

Tak jsme se konečně dočkali! Od července chystané a promyšlené setkání účastníků, vedoucích, podvedoucích, stavěčkářů, přepadů a vůbec všech, kdo měli něco společného s tábory Bobří stopy, přišlo! Přestože se sešli zástupci jen ze tří táborů (Trója, Tauris, Zpráva o třetí planetě), bylo nás na akci celkem třiatřicet (nikoli však stříbrných křepelek) a tak se Retroléto zapsalo mezi největší podniky letoška.

Hned po příjezdu na cerekvičský zámek čekala na soutěžící zběsilá úkolovka, podle které byli potom

ce následovala skoro odpočinková (skoro) hra na téma Karakum neboli poučení o sedmi krajích Kyrgyzstánu.

Dalším hitem bylo po obědě (který se ovšem nekonal) promítání filmu s Brucem Willisem a Ohičim v hlavních rolích a pak, podle jejich příkladu, vzhůru do Hořic, zneškodnit bombu. Infomrace však bylo lze získat pouze v telefonních budkách, mezi kterými hráči zběsile přebíhali až do večera.

Po setmění pokračovalo promítání – Margi s Kawi

	Mravenci	Batličky	Koza	Šproti	Retroparta	Maliny	Plesnivý slípky	Vosa	Křupavé rohlíčky
	Dan	Hynek	Jauvajz	Adam	Wapi	Dvojka	Svišť 1	Huhu	Vojtas
	Matěj	Drobek	Tomáš	Tereza	Terka	Ondra (VB)	Kuba	Volta	Margi
	Kuba	Topik	Kawi	Ohiči	Mýša	Anežka	Dominik	Štěpik	Ondra (AF)
Kyrgyzstán		3	8	1	6	7	3	5	4
Smrtonosná zbraň		7	2	1	4	5	3	8	6
Strčdomiče		8	4	7	4	7	4	4	7
Test na fotky a videa	1	4	6	7	5	8	3	2	9
Celkem	1	22	20	16	19	27	13	19	26
Pořadí	9.	3.	4.	7.	5.	1.	8.	5.	2.

rozdělení do 9 týmů. Jakmile dostal Čáp svá jablka a i ostatní úkoly byly hotové, začalo v tělocvičně (zámek s tělocvičnou, hle!) promítání fotek z obou táborů u Kněžic.

Za vzpomínek a vyprávění jsme usnuli, aby nás za chvíli vzbudil Jerry se svojí rozcvíčkou - ráno přišlo nečekaně brzo.

Po ovčí r o z - cvič-

nám popovídaly o táboře na Pikárci a to, jak kdo dával pozor, prověřil malý testík. Závěr dne patřil promítání nekonečných filmů z Kněžic od Hyňase.

Kdo po rohlíku s pudíngem na nedělní snídani neodjel domů, vyrazil s námi ještě do Polského Kłodzka, ale to už by vydalo na dalších několik stran.

Čáp ■

Pekáč

Dnes se peče

Ivan Jung - Mexičan

1. Mohl by ses nám stručně představit, říct na úvod pár slov o sobě?

Jmenuji se Ivan Jung a říkají mi Mexičan. Je mi 53 let. Od narození až do teď bydlím v Ostravě a neměnil bych.

2. Jak jsi se dostal k foglarovkám? Vzpomínáš si na tu úplně první dílo od Jestřába, které jsi dostal do ruky? Kdy a kde to asi bylo?

Měl jsem spolužáka Pavla Tomáše, což byl syn junáckého vedoucího Robína z Ostravy Kunčiček, a od něj jsem si půjčil první foglarovku – a to Chatu v Jezerní kotlině. Bylo to v roce 1967 a od té doby jsem sháněl knihy Jaroslava Foglara, kde se dalo.

3. Která z těchto knih se stala Tvoji nejoblíbenější, ke které se nejraději vracíš?

Nejoblíbenější z knih J. Foglara byly Záhada a Stínadle. Čas od času se k nim vracím a vždy tam najdu něco nového.

4. Snad každý „foglarovec“ má mezi postavami z knih nějakého svého favorita. Někoho, koho má rád, s kým by se chtěl setkat. Je to tak i u Tebe?

Velice mám rád Jindru Hojera pro jeho logické uvažování (v Záhadě i Stínadlech), ale pokud bych si měl vybrat, s kým se chci setkat, tak bych se rozhodl mezi ním a Širokkm.

5. Každého bude jistě zajímat, jestli jsi měl v dětství nějaký klub,

či jestli jsi nenavštěvoval nějaký oddíl. Můžeš nám o tom něco prozradit?

Od roku 1967 jsem byl členem 63. oddílu Junáka v Ostravě Hrabůvce. Byl jsem ovlivňován kamarádem Pavlem a knihami J. Foglara a hledal jsem něco, kde bych mohl prožívat podobná dobrodružství.

6. Měli jste svoji klubovnu? Co jste podnikali? Co zajímavého jste prožili?

V Ostravě Hrabůvce jsme měli velkou a perfektně zařízenou klubovnu za Národním výborem. Bylo možné v ní hrát hry, promítat filmy. O Vánocích se zde scházelo 50 – 60 lidí na celooddílové schůzky. S oddílem jsem se dostal poprvé na Mohylu na Ivančenu a od té doby jsem tam jezdil každý rok až do roku 2003. Po dvouleté pauze jsem tam byl naposled v roce 2006. Nyní tam již asi nevylezu. V oddíle jsme si povídali o perfektních věcech, výpravy, srazy a celkově činnost byla OK. Velmi rád vzpomínám na vánoční schůzku v roce 1969,

kdy jsme byli v klubovně asi dvě hodiny a pak jsme vyrazili do tmy do Bělského lesa kde jsme po půl hodině našli ozdobený smrk a pod ním vánoční dárky pro všechny členy oddílu.

7. Kdy a jak vznikl oddíl Plameňáci? Naco kromě „Uctíváčů“ z činnosti 21.OBS vzpomínáš?

V roce 1986 jsem začal dělat vedoucího při pionýrské skupině P.S. Petr Bezruč a založili jsme oddíl Plameňáci zaměřený hlavně na turistiku, v podstatě

Velice mám rád Jindru Hojera pro jeho logické uvažování (v Záhadě i Stínadlech), ale pokud bych si měl vybrat s kým se chci setkat tak bych se rozhodl mezi ním a Širokkm.

jste byli ukrytý junácký oddíl v P.S., například třídní výpravu na Ivančenu jsme maskovali jako výšlap na Kukulu, což je vrchol vedle Ivančeny. Jezdili jsme taky na Slovensko na Hornou Porubu u Ilavy, kde jsme měli zdarma propůjčené 2 chaty od trempů z Horné Poruby. Činnost oddílu byla bohatá, ale po revoluci jsme byli 2 roky bez klubovny

a scházeli jsme se u nás v sušárně. Zaměřili jsme se na indiánštinu a pak se změnil i název oddílu na kmen LLM-WABASCH. Po roce odešel můj syn Maťo a založil při Ostravské YMCE oddíl se starým názvem Plameňáci. Po Maťově odchodu jsem z kmene odešel i já a po jeden a půl roční pauze mě Maťo poprosil, abych jej zastoupil v oddíle (narodil se mu syn). Od té doby opět vedu oddíl a Maťo mi pomáhá.

8. Další kapitolou je již zmíněná akce „Po stopách Uctívačů ginga. Jak se zrodil nápad uspořádat takové setkání? Co vše bylo vždy potřeba připravit? Čeho si na těchto srazích ceníš nejvíce?

V roce 1999 se mi dostala kniha od Svati Hrnčíře Ostrov Uctívačů Ginga a s Matěm jsme si řekli, že bychom mohli udělat šifrovací soutěž pro oddíly s putovním talismanem. Vyrobil jsem Pagodu podle knihy Ostrov Uctívačů Ginga dokonce i s tajnou zásuvkou. Maťo ji pomaloval a mohli jsme začít. Většinu ročníků jsme hru směřovali na kopec Landek, kde bylo vše potřebné. Napsal jsem Svaťovi Hrnčířovi o naší hře a on se na 3. ročník přijel podívat. Od té doby jezdí téměř každoročně. Přípravu na hru jsme měli s Matěm rozdělenou.

Který z nich je Mexičan?

list ginga v jantarovém obalu. Vyrobil jsem pět kusů: jeden putovní, dva dostal Svaťa v televizi, třetí a čtvrtý mám

9. Poslední ročník se konal nezvykle ve Frýdku-Místku. Ví se, kde bude setkání probíhat příští rok?

Při 9. ročníku měl Maťo nápad na změnu prostředí. Ve Frýdku Místku jsme byli na Stínadlech, které pořádal klub Pluto a již tehdy jsme byli nadšeni zdejším prostředím. Bohužel účast na 9. ročníku byla malá a tak jsme se rozhodli, že další bude opět v Ostravě a po celý víkend. Termín je 17.-19.4.2009. Byli bychom rádi, kdyby se posledního ročníku zúčastnilo co nejvíce klubů BS a oddílů. Oznámení o Uctívačích Ginga bude také v Bobří stopě.

10. Každý foglarovec možná viděl

Vyrobil jsem Pagodu podle knihy Ostrov Uctívačů Ginga dokonce i s tajnou zásuvkou. Maťo ji pomaloval a mohli jsme začít.

Maťo trasu, šifry a legendu. Já technické zázemí, kostýmy, materiál a ceny. Na 7. ročníku už se soutěžilo o putovní Jangin-

doma a pátý se nepovedl. Na této soutěži si nejvíce cením, že jezdí lidi z daleka. Nejvzdálenější účastníci byli z Mostu.

v pořadu ČT1 „Pošta pro Tebe“ setkání spisovatele Svatopluka Hrnčíře a členů oddílu Plameňáci, mimo jiné s Tebou a MatMš nám s odstupem času popsat své pocity?

Toto setkání bylo domluveno na duben a vysíláno mělo být v květnu kolem 21., kdy měl Svaťa 80 let. Shodou okolností mám v tento den narozeniny i já. Kvůli volbám bylo bohužel natáčení zrušeno a natáčelo se 3 dny před začátkem tábora. Cesta vlakem, metrem a příchod do ČT by vydala na celý článek, tak raději, co bylo tam. Po celou dobu jsem byl suverén, který vše zvládal, i natáčecí zkoušku. Perlička – při zkoušce Hydrant – s Pagodou zakopnul o reproduktor, který byl na jevišti. Když jsme šli natáčet na ostro, tak se mi udělal v puse

knedlík a byl jsem mimo. Kdyby tam nebyl Maťo, tak by to tak perfektně nedopadlo. Bohužel jsem musel před natáčením podepsat, že pod pokutou nebudu nikomu a ničemu dělat reklamu a tak jsme nemohli říct ani název oddílu, sdružení SPJF, časopisu BS ani názvy knih. Celé natáčení trvalo asi deset minut a po shlédnutí v televizi jsem myslel, že snad budu zabíjet. Byl vystříhán ne jen rozhovor s námi, ale i se Svaťou Hrnčířem. Ale i přesto mě těší, že jsme před národem mohli i Svaťovi poděkovat za jeho literární

dílo a poblahopřát mu k narozeninám.

11. V současné době jsi předsedou Severomoravské pobočky. Jsi se současným stavem SMP spokojen? Co si myslíš, že je potřeba na činnosti pobočky změnit k lepšímu, aby vše klapalo, jak má?

To víš, že né. Ještě v minulém roce to šlo, ale bohužel tahouni akcí z pobočky odešli a já s Kostou a pár lidmi to nezvládám. Činnost pobočky se omezila jen na pár akcí v tomto roce, ale i tak jsme s úspěchem

prezentovali SPJF na Ostravské Bambiriádě. Uvidím, co bude dál, ale mám obavy, že budu muset SMP rozpustit. Prostě činnost se nedá dělat ve třech až čtyřech lidech. Chtělo by to pět až sedm lidí, jak kdy. Bohužel, ale ti nejsou.

12. Na jaké akce se můžeme na Ostravsku těšit v blízké době? Bude opět Drakiáda, či Vánoční

Snažte se prožít svůj život tak ať se nemusíte stydět za marně prožité roky, ale ať máte co nejkrásnější vzpomínky na uplynulá léta.

nadílka a pouštění lodiček po Ostravici?

3. – 5. 10 proběhne 2. brigáda na obnovu základny v Želechovicích u Zlína.

V sobotu 1. 11. proběhne Drakiáda, kterou pořádá Tom Hogan se mnou.

V sobotu 13. 12. bychom chtěli uspořádat vánoční besídku s pouštěním lodiček přání. bude to asi poslední akce v naší klubovně, protože YMCA Přívoz v této budově končí. k 31. 12. 2008 a tak mi začínají starosti, kde sehnat klubovnu.

13. A tradiční otázka na závěr, vzkázal bys něco čtenářům Klubovního hlasatele?

Snažte se prožít svůj život tak, ať se nemusíte stydět za marně prožité roky, ale ať máte co nejkrásnější vzpomínky na uplynulá léta. ■

ZE SEVERNÍ STRANY

text: Hynek Cígler

KLUBOVNÍ DOVEDNOSTI

Většina her se hraje proti protivníkovi a cílem je porazit ho. Existují ale jiné hry, kdy svým soupeřem jste jen vy sami. Sami sobě se snažíte dokázat, že jste šikovní, obratní, chytří, či že máte spoustu dalších předností. To, že si potom navzájem můžete dosažené úspěchy porovnávat s kamarády, je jen bonus navíc! Několik z těchto „her“ si představíme v dnešním Ze Severní strany, a na závěr dostanete i pár tipů navrch.

13 Bobříků

Určitě znáte zkoušku 13 bobříků! A skoro jistě jste se o ni i pokoušeli – kdo nezkusil jít vprostřed noci na strašidelný hřbitov, či do tmavého sklepa, nebo alespoň nezkoušel 24 hodin nepromluvit, není správný kluk či holka. 13 bobříků je jako stvořených pro klubovní činnost. Můžete si udělat velkou tabulku na nástěnce, do které si každý budete příslušnou barvou vybarvovat svá políčka. A pokud jste opravdu šikovní, vyzkoušejte i druhou třináctku s dalšími, novými bobříky!

Modrý život

Další z „vynálezů“ Jaroslava Foglara, který na každý den ukládá ke splnění sedm úkolů: ranní cvičení, mytí studenou vodou, čištění zubů ráno i večer, zákaz neslušných slov, čestné chování, dobrý čin a radostný prožitek. Za ně si smíte modře vybarvit políčko v tabulce pro každý měsíc. Jaká je radost každého klubaře, když má na konci měsíce skoro všechna pole modrá – to je třeba si vlastnoručně vyzkoušet. Můžete si na závěr i vypočítat průměr splněných úkolů na každý den, či si výsledky porovnat s ostatními členy klubu.

Stoupání na horu

Spíš jen pro ilustraci uvádím i Stoupání na horu, o kterém pojednává v knížce Svitek březové kůry Ernest T. Seton. Plněním jednotlivých činů a Mistrovství stoupáte na pomyslnou horu a získáváte různé hodnosti. Je jich opravdu hodně a jsou opravdu náročné – málokdo je tak vytrvalý, že se alespoň vzdáleně přiblíží vrcholu. To je práce snad na celý život!

A další...

13 bobříků a Modrý život by si měl vyzkoušet plnit každý. Ale v klubu si můžete vymyslet i libovolné další zkoušky, které budou jen a jen vaše. Můžete mít různé stupně a seznam úkolů – a např. za každých deset úkolů (běh na rychlost, naučení

se morseovce či mapovým známkám, vytvoření letáčku pro klub aj.) postupujete nahoru. Cílem může být ale i získání samotné jedné zkoušky. Třeba si stanovíte podmínku naučit se dvaceti uzlům (a že to je tedy práce) a kdo to splní, může si na klubovní nástěnce (nebo

klubovní internetové stránce) ke svému jménu vybarvit příslušné políčko. Nebo musí nějak výrazně pomoci klubu, třeba dovést nového člena nebo obstarat novou skříň do klubovny. A mnoho dalších...

U nás v Hvězdě Severu jsme měli Stoupání na pyramidu. Vyrobili jsme si celý sešitek úkolů, vymysleli hodnosti (s vtipnými názvy, aby nás to o to víc bavilo), nakopírovali jsme jej a začali plnit a stoupat po pyramidě amerických Aztéků, nakreslené ve velkém měřítku na klubovní nástěnce a také na poslední straně každého sešitku. Kromě toho bylo udílení nových splněných hodností vždy velká sláva. Konalo se jen jednou za čtvrt roku u „Poradního ohně“, „žadatel“ musel pokleknout, byl vedoucím klubu pasován krásným, ručně malovaným dřevem, a dostal speciální nášivky na klubovní kroj. Nemusíte si vymýšlet takto složitý systém. Stačí jen dobrý nápad a pár úkolů k němu. Založte si vlastní klubovní zkoušky!

Kde najdete...

13 Bobříků – Hoši od Bobří řeky a Strach nad Bobří řekou (Jaroslav Foglar), časopis Bobří stopou č. 0 (objednejte si u svého stovkaře!).

Modrý život – Přístav volá (Jaroslav Foglar), případně příloha Bobří stopou č. 54 (objednejte si u svého stovkaře!).

Stoupání na horu – Svitek březové kůry (E. T. Se-

DÁLKY VOLAJÍ

POUTNÍKŮV PRŮVODCE PO TÁBOŘIŠTÍCH

Marek Skýpala – Winoga zavítá tentokrát do skalního obydlí na Kokořínsku.

O některých tábořištích vám poví váš kamarád. Jiná najdete sami náhodou. Jdete a najednou se před vámi, jako z vln, vynoří loučka, která přímo vybízí k noclehu. Ještě jiná tábořiště jsou nalezená v potu tváře, když vaši unavení kamarádi čekají u batohů, zda najdete nějaké to místo pro stan. Je však jedno místo, které jsem našel po čichu.

Možná znáte ten pocit. Procházíte krajem a kolem vás se rozprostírá kouzelná krajina, o které sníte za městských, zimních večerů. A najednou to víte, tady někde je místo, na kterém dnes přespíte. Shodíte batoh ze zad, ukryjete jej pod smrčů a jdete to místo najít. Rozhrnete křoví, sehnete se pod větví a už na něm stojíte.

Podobně jsem šel toho dne i já. Kokořínské skalní město je země, která má svá tajemství. K některým vás dovedou turistické značky, ale jiná si musíte zasloužit. Šel jsem cestou a podvědomě jsem tušil, že někde blízko je mé místo. Najednou jsem se musel zastavit. Ve vzduchu totiž visela vzpomínka na táborový oheň – jemný proužek dýmu. Pak již stačilo jen překročit skalní val a ocitl jsem se na krásném tábořišti.

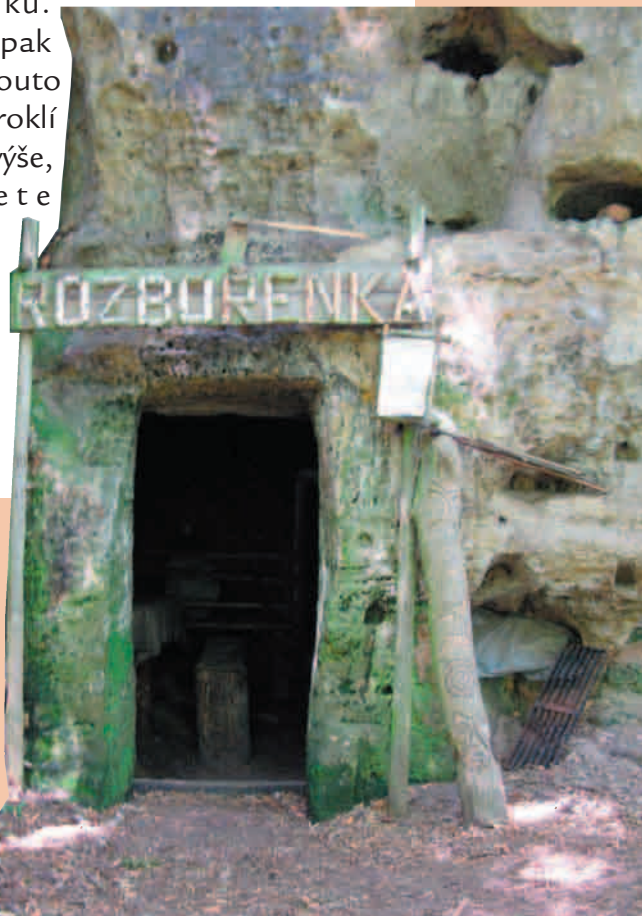
Ruka dávného obyvatele tu ve skále vytesala několik světniček, které po dlouhém čase opuštění našli trampové. Dveře tedy zdobí nejen vyřezávaný totem a nápis R-O-Z-B-O-Ř-E-N-K-A, ale i výzva tramské osady Toulaví vlci, která vás vybízí, abyste udržovali místo čisté. Skalní síňky jsou pak čisté a je v nich nejen stůl, palandy a police, ale i potřebná sekera či lopata. Pro studenější večery pak v koutě čekají připravena i litinová kamínka. Před bivakem je pak ohniště s přichystanou zásobou dřeva a křeslo pro šerifa osady.

Název tábořiště je zasutou vzpomínkou na dávné časy. Pokud vaše fantazie pracuje na plné otáčky, třeba si představíte početnou rodinu, na kterou se zřítíla skalní stěna jejich obydlí a místu se začalo říkat Rozbořenka. Skutečnost je však mnohem prozaičtější. Skalní byt Rozbořenka byl vystavěn před rokem 1843. V té době nemělo obydlí ještě dnešní podobu. Stál zde dům s roubenou světnicí. Pouze síň a hospodářská část domu byly zahlobeny ve skále. V roce 1891 zde bydlil vysloužilý dolnoběřkovický

panský hajný Antonín Rozbořil a odtud i název – Rozbořenka. Dům měl č.p. 26 a nacházel se v bývalém lomu. Po Rozbořilovi tu žila až do roku 1945 rodina zemědělského dělníka Josefa Borna. Ten upravil bývalou síň na světnici, vysekal zřejmě i komory na řepu a na brambory. Za toto obydlí platil domovní daň 30 Kč ročně. Ze vzpomínek pamětníka se dovídáme, že: „Born byl člověk pomatený, svou ženu týral tak, až se z toho zbláznila.“

Rozbořenka je v samém srdci chráněné krajinné oblasti Kokořínsko a takto se k ní musíte i chovat. Leží v boční roklí, která odbočuje ze skalního údolí zvaného Šemanovický důl. Najít ono tábořiště není nijak jednoduché, ale vy to jistě dokážete, zvláště když vám ještě napovím. Šemanovický důl je rovnoběžný s tím mnohem známějším – Kokořínským. Na mapě si najdete jeskyni Klemperka. Je to velmi zajímavé skalní sídlo loupežníka Klempery. Od Klemperky pak pokračujte údolím vzhůru. Nejprve minete poslední lidské příbytky a již zanedlouho uvidíte doleva odbočující skalní roklí. V ní musíte hledat Rozbořenku.

Pokud se pak vydáte touto boční roklí ještě výše, naleznete

Ačkoliv název tomu zcela neodpovídá, Rozbořenka je výborným místem k přespání.

Sýrie

země křižáckých hradů

text & foto: Aleš Spurný

Možná to bude připadat někomu nemoderní, ale na počátku 21. století jsem do této země na Blízkém východě přijel autobusem. Cesta přes celou jihovýchodní Evropu a Turecko sem trvala 5 dní.

Jako první jsme navštívili ruiny kláštera sv. Simeona. Bylo to největší a nejhezčí raně křesťanské místo na Blízkém východě. Simeon jako desetiletý chlapec vstoupil do kláštera a proslul odříkavým způsobem života - od roku 417 žil 42 let na 18 metrů vysokém sloupu u jeskyně nedaleko budoucího kláštera. Modlil se dvakrát denně oděn v ovčí kůži a dával rady poutníkům - tím se proslavil již za života. Císařové Leo a Zenon pak na konci 5. století nechali postavit mohutný klášter, který byl poškozen v 11. století opuštěn.

Pokračovali jsme do Halabu, více jak milionového města na severu země. Jde o jedno z nejstarších měst světa, trvale osídlené již 8 000 let. Městu vévodí citadela - původně stolová hora s obětištěm z 10. století př. n. l., mohutně opevněna za křižáckých válek. Cestovatel by neměl minout ani středověké centrum se sůky, kde to v úzkých a leckde i krytých uličkách voní Orientem. Koupit

zde můžete téměř všechno, od koření přes peněženky až po koberce. Přes 50 kilometrů jižně od Aleppa (jak se Halabu také říká) se nacházejí ruiny bájněho mezopotámského města Ebly z 3. tisíciletí př. n. l. objeveného Italy roku 1964. I když byla postupně odkryta knihovna s klínopisnými tabulkami v babylónštině, trosky městských bran, chrámů a paláců, jsou zde vidět jen základy těchto staveb a archeologická lokalita není pro běžného cestovatele zvlášť přitažlivá.

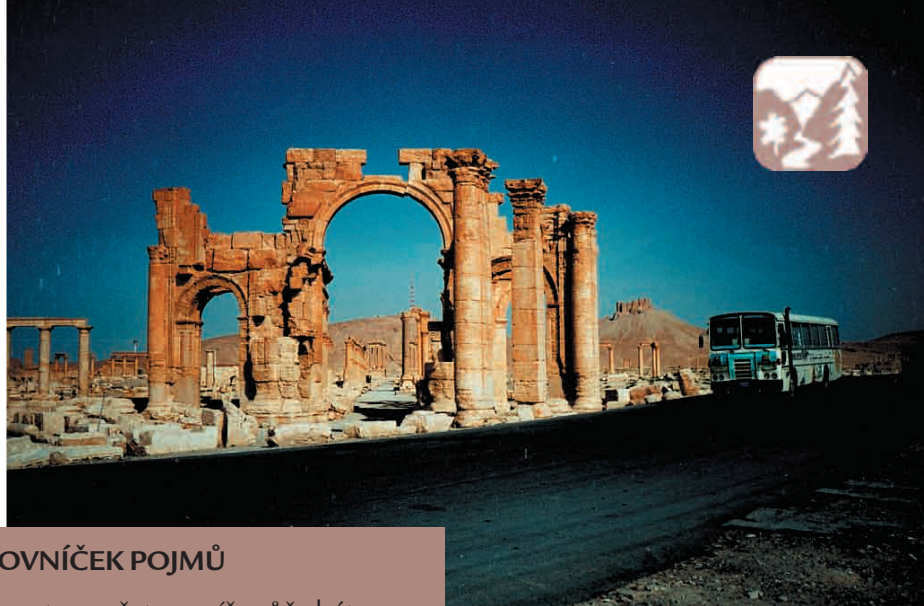
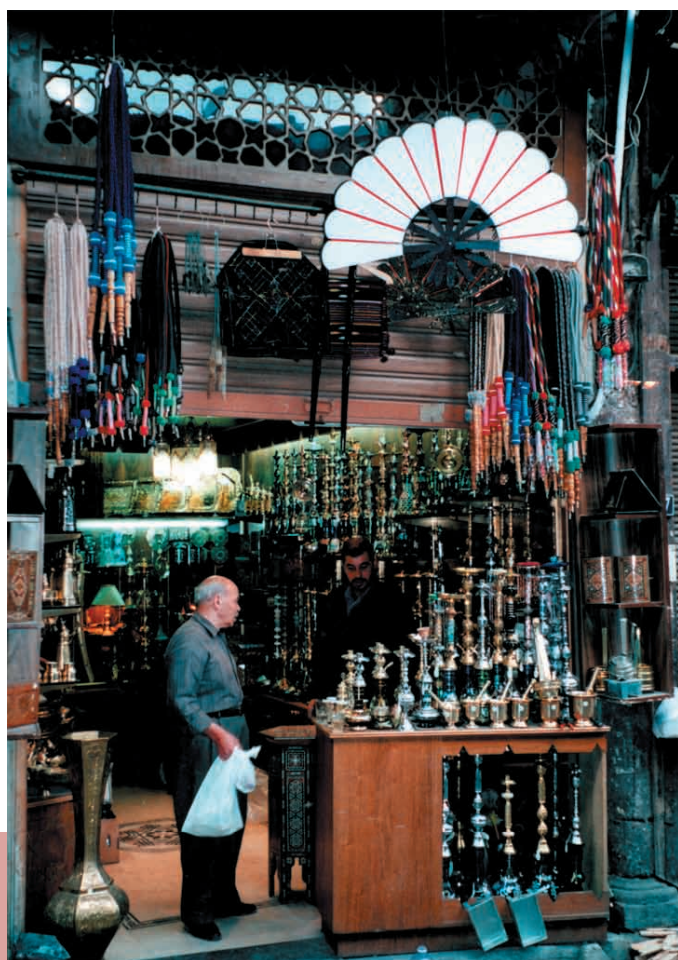
Daleko zajímavěji vypadají trosky mrtvých měst, tedy měst opuštěných před stovkami let, jejichž slávu od té doby již nikdo neobnovil. Nejzajímavější z nich je Serdžila, kde najdeme ruiny lázeňských domů s mozaikami z doby císaře Juliana. Nedaleký areál antických zřícenin Apamea se stal známým díky pověstnému chovu koní (30 000 koby, 3 000 hřebců) a 500 válečných slonů. V době největšího rozkvětu na přelomu letopočtu zde žilo skoro půl milionu obyvatel, dnes zde vynikají hlavní ulice cardo a decumanus, zbytky chrámů a divadla.

V údolí řeky Orontes leží město Hama. Kromě Velké mešity (ta je v každém větším městě této oblasti) a paláce Azem (dnes zde sídlí muzeum) jsou tady největším lákadlem norias - obrovská dřevěná vodní kola čerpající od 4. století vodu z Orontu. Ze třiceti jich dnes zbylo 17 a oči návštěvníků na nich spočívají dlouhou dobu, zejména když se místní odvážlivci nechají vynést koly nahoru ke korytům, která rozvádějí vodu po městě, a odtud pak skáčou do řeky.

Měníme směr na východ do Syrské pouště. Zde, 160 kilometrů od hustě zalidněného západu, se nachází Palmyra („Město palem“) - archeologická

lokalita u historické (i současné) oázy Tadmor. Známá byla od 19. století př. n. l. jako karavanní zastávka na Hedvábné stezce. Celému areálu vévodí Baalův chrám z 1. století, který byl roku 1133 přestavěn na pevnost. Vyniká také Tetrapylon (sloupy na křižovatce hlavních ulic) a Velká kolonáda (700 metrů dlouhá). Jsou zde samozřejmě také pozůstatky divadla, lázní a několika chrámů. Toto vše může mít člověk jako na dlani, když se vyškrábe na jeden kilometr vzdálený kopec. Na něm byl v 17. století postaven hrad Qalaat ibn Maan, který je sice zavřený, ale obratným z nás se do něho podařilo proniknout.

Po návratu zpět na západ chceme navštívit nejznámější objekty této oblasti – křižácké hrady. Hned ten první jsme „nedobyli“, protože sklon silnice byl nad síly našeho autobusu. Při výjezdu na ten největší jsme odpojili přívěs a byli jsme odměněni úžasnými zážitky. Krak des Chevaliers leží ve výšce 650 metrů nad mořem a byl založen v 11. století a ještě na jeho konci zničen křižáky. Roku 1110

SLOVNÍČEK POJMŮ

citadela – velká pevnost ve městě, v níž může být mnoho staveb (část města)

súk – označení pro muslimské tržiště

derviš – „muslimský mnich“

znovu vybudován a poté, co odrazil několikrát obléhání, posádka tvořící až 4 000 mužů kapitulo-

vala roku 1271 před Bejbarasem. Na ploše 3 ha se lze procházet temnými chodbami i obrovskými prostory (např. stáje pro koně). Z vrcholových hradeb se pak otevírají nádherné výhledy do všech stran. Bejbaras o pár dní dříve dobyl i hrad v Šafitě, kterému dominuje mohutný rytířský sál a 27 metrů vysoká věž.

Po krátké zastávce v přístavu Tartús, kde je vidět u pobřeží vrak ztroskotané lodi, jsme zamířili do bývalého města Ugaritu z 3. tisíciletí př. n. l., které zbohatlo z obchodu mezi Evropou a Mezopotámií. Zde byly poprvé použity vodovodní a kanalizační trubky. Podobně jako v Eble ani tato archeolokalita není nijak výrazná. V městečku jsme pak navštívili ještě základní školu. Dívky sedící v lavicích měly na sobě růžové vesty, chlapci tmavě modré. Podobně je tomu například i v Tunisku.

Největším městem v Sýrii je Damašek, v historických pramenech uváděn od roku 2500 př. n. l. Byl mnohokrát dobyt: Egypťany, Asyřany, Babylónany, Peršany, Alexandrem Makedonským, Armény, Římany, Araby aj. Hlavním městem je od roku 1919. Do centra, které obepínají mohutné hradby, se dá dostat jen branami. Po průchodu jednou z nich se člověk ocitá tak trošku v jiném světě. Velkým množstvím troubících aut, mez nimiž jsou nápadné zejména žluté taxíky, vystřídá mumraj lidí v užších ulicích. Krámky se vším možným, spousta vůní (často neidentifikovatelných) a neustále vás někdo zve, abyste se podívali právě na to jeho zboží. Hodně populární jsou v těchto krajích vodní dýmky a právě na krámkách s nimi narážíme v jedné z bočních uliček. Obchodník je má úhledně seřazené a hned nás láká, abychom si nějakou vybrali. Dáváme se do řeči. Zajímá ho, odkud jsme a zda jsou u nás taky taková tržiště. Když našinec

věnuje nějaký čas takovému rozhovoru, může pak při smlouvání o ceně, které je zde skoro povinností, jinak by obchod nebyl zábavou, dostat výraznější slevu. Jeden z kamarádů podlehnul a jednu z pěkně barevných dýmek si koupil. Pak míříme k Velké mešitě. K našemu překvapení je nám do těchto nádherných prostor umožněn vstup. Pochopitelně poté, co se sejeme. Ani nemám strach, že by mi mohl boty někdo ukradnout, ale spíše jestli je v tolika párech obuvi najdu, až půjdu ven. Na nádvoří jsou hloučky turistů, ale také

holubů. Stranou sedí derviši a rozjímají. Všude je čisto a kamenná dlažba se jen leskne. V turisticky navštěvovanějších státech jako v Maroku či Tunisku se do ryze muslimských prostor dostat nedá, tedy pokud nevyznáváte islám, a tak je to pro mnoho z nás první velká mešita, kterou si máme možnost prohlédnout. Nedávno po naší cestě Sýrií navštívil tuto mešitu dokonce papež, dnes již zesnulý Jan Pavel II. Pravda, po skoro hodině jsem musel svoje botky chvilku hledat, ale byly přibližně v tom místě, kde jsem je zanechal. Uff! Až do tmy se pak touláme různými ulicemi

a nasáváme nefalšovanou atmosféru Orientu.

Při cestě na jih jsme se krátce zastavili v Maloule. Městečko tvořené dvou až třípodlažními domy je celé sevřené obrovskými skalami. Nejlepší je vy-
lézt na některý ze skalních bloků a pokochat se úchvatnými pohledy na celou Maloulu.

Na závěr našeho pobytu v Sýrii jsme se zastavili v Bosře s mnoha starověkými památkami, mezi kterými vyniká divadlo z 2. století pro 15 000 diváků. Je poměrně dobře zachovalé a procházka temnými chodbami na některých místech osvětlených hořícími loučemi navozuje atmosféru starověku. Celé město, zmiňované od r. 1300 př. n. l., je postaveno z tmavého kamene a výrazně se tak liší od ostatních antických lokalit. Z nejvyšší řady hledišť lze přehlédnout téměř celou lokalitu s troskami sloupů, bránu větrů, lázně, zříceniny katedrál i další menší stavby.

Sýrie není zahraničními turisty příliš vyhledávaná, ale poznání této země, ve které jsme viděli Araby jezdit i ve favoritech, určitě stojí za to. ■

CO BYSTE NEMĚLI V TÉTO ZEMI MINOUT

- 1) **Krak des Chevaliers** – největší křižácký hrad na Blízkém východě
- 2) **Hama** – město s obrovskými dřevěnými vodními koly
- 3) **Palmyra** – rozsáhlý areál především antických památek
- 4) **Bosra** – antické město s římským divadlem postaveným z černého kamene
- 5) **Damašek** – hlavní město s Velkou mešitou, středověkým opevněním a nádechem Orientu

Oficiální název	Syrská arabská republika (al-Džumhúríja al-‘arabíja as-súríja)
Rozloha	185 180 km ²
Počet obyvatel	19 800 000
Hustota zalidnění	107 obyv. / km ²
Forma vlády	prezidentská republika
Hlavní město	Damašek
Úřední jazyk	arabština
Etnické složení	asi 90% Arabové, Kurdové, Arméni, Palestinci aj.
měna	syrská libra (1 Kč = 3 SYP)
Nejvyšší bod	Jabal ash-Shaykh (2 814 m)
Státní svátky	8.března (výročí revoluce 1963), 17.dubna (výročí nezávislosti 1946)
Vlajka	červená připomíná boj za svobodu, bílá mír, černá koloniální minulost země a zelená islám, hvězdy jsou symbolem jednoty
Internetová doména	.sy

Ahoj kamarádi,

uplynul měsíc od zahájení dlouhodobé hry Karakum. Řada klubů se již přihlásila a některé z nich již posílají splněné úkoly 1. etapy. Připomínáme, že hra trvá až do konce května a úkoly lze proto plnit a posílat během celé hry.

Zatopená jeskyně pokračuje úspěšně v odhalování záhad okolo záhadného dopisu pana Hebela a neobejde se to bez dobrodružné zápletky. Příběh našeho klubu můžete opět sledovat v komiksu a také v textové verzi, kterou vám zasíláme.

Využijte své body k postupu po mapě.

Na internetových stránkách dlouhodobky – www.dlouhodobka.cz se už objevila mapa, na které budete poznávat neznámé kraje a využívat své body. Každý zapojený klub má na kontě pár bodů jako startovací bonus, kluby, které již poslaly splněné úkoly, mají bodů pochopitelně více. Na internetových stránkách zadejte do rámečku název vašeho klubu a heslo. Po tomto přihlášení si můžete zjistit počet bodů, které vám byly přiděleny a také si můžete otevřít svoji mapu, na které body můžete ihned využít k postupu. Místo, kde se nacházíte, se poté zobrazuje do společné mapy na hlavní stránce, ale trasa, kudy jste šli, zůstane skryta. Jak už jsme psali v minulém čísle KH, cílem hry je najít tajemství, které se

po mapě pohybuje. Průběžné pořadí hry se určuje podle toho, který klub je unikacím objektu nejbližší. Vše ostatní se dozvíte během hry a na stránkách dlouhodobky u vaší mapy.

Na stránkách je také odkaz Průběžné pořadí, kde můžete sledovat také počet bodů klubů a jména klubů, které se do hry přihlásily.

Přejeme vám hodně štěstí na vaší cestě. Čekají na vás nástrahy i překvapení, v hledání vám pomohou stopy i nápovědy. Vydejte se do krajů vysokých hor, bezbřehých pouští a spleťtých měst co nejdříve! Dobrodružství nečeká na místě, ale na právě na vaší cestě. Vydejte se napříč příběhem, který nese název Karakum.

**Dům
záhad-
ného
pana
Hebela**

Pokud něčemu nerozumíte nebo potřebujete s něčím poradit, pište do návštěvní knihy na stránkách www.dlouhodobka.cz nebo nám pošlete e-mail na karakum@dlouhodobka.cz

DRUHÁ ETAPA

1. ÚKOL – STARÉ NOVINY (AŽ 12 BODŮ)

O záhadném panu Hebelovi, který dle úvah Zatopené jeskyně uprchl do Ázerbájdžánu, se objevil před rokem článek v novinách. Najít dané číslo novin je ale pro Zatopenou jeskyni velmi obtížné.

Na vás nyní čeká podobný úkol. Sežeňte si dostatečné množství novin a na jedné ze schůzek si můžete sednout a pátrat a pátrat. Můžete hledat pouze v novinách (časopisy a podobné tiskoviny neplatí). Až najdete to, co hledáte, tak nám kousek textu nebo článek vystříhnete a pošlete do redakce. A co vlastně máte najít?

Najděte článek, kde se v jeho titulku (nadpisu) vyskytuje alespoň jeden název těchto zemí – Ázerbájdžán, Arménie, Gruzie. Může být v různém pádě (např. „v Gruzii“) a také jako přídavné jméno (např. „arménský“) (3 body)

Najděte v novinách následující slova. Mohou být v různém pádě a čísle: Hebel, Ázerbájdžán, záhada, lék, uprchnout, vývoj, známka, dopis. (0,5 bodu za slovo)

Najděte v novinách alespoň 10 slov, která obsahují v sobě alespoň 6 samohlásek. (2 body)

Najděte noviny, které jsou alespoň 5 let staré. (3 body)

2. ÚKOL – PÁTRÁNÍ V DOMĚ (10 BODŮ)

Klub Zatopené jeskyně se na pátrání v domě starého Hebela dobře připravil, jenže to ještě nezaručilo úspěch. Jak už víte z příběhu nebo komiksu, Aneta s Tomášem a Nikol sice našli v domě to, co potřebovali, ale nakonec byli prozrazeni.

Kdyby Zatopená jeskyně znala všechny špatné vlivy, které ohrožují pátrání, jistě by se akce povedla. Na dalších řádcích je seznam všeho, co pátrání v domě může ohrozit. Pátrání trvá 20 minut. Vaším úkolem je zjistit dobu, kdy je možné pátrat alespoň 20 minut a zároveň NIC neohroží ani neomezí pátrání. Do redakce nám potom napište řešení například takto: „Zjistili jsme, že lze pátrat v domě od 17.11 do 17.35 a nic to ne-

narušuje ani neomezuje...“

Co omezuje nebo ohrožuje pátrání:

Dostatečná tma na pátrání je až od 17.40.

Pátrat ve dne nelze.

Členové Zatopené jeskyně musí ukončit pátrání nejpozději ve 20.45, aby byli všichni včas doma.

Pan Kuchyňka projde ulicí okolo domu pana Hebela v 19.32, protože se vrací z kurzu angličtiny.

Lampa na ulici zhasne v 18.03 a rozsvítí se ve 20.55. Při pátrání nesmí svítit.

Sníh začíná padat od 20.22. Ve sněhu se dělají stopy, mohou prozradit Zatopenou jeskyni.

Paní Nosálková jde vynést odpadky do popelnice na ulici vždy 10 minut před začátkem hlavních zpráv na ČT1. V tento okamžik vidí dům pana Hebela.

Pes pana Ditricha, který může zkazit pátrání štěkáním, zalézá v 18.10 do domu pana Ditricha a je poté neškodný.

Paní Nosálková se dívá na televizi od 17.30 do 18.35, od 19.00 do 19.45 a od 20.00 do 21.00. V tyto doby je pátrání dobré, protože se nemůže dívat z okna a přistihnout Zatopenou jeskyni. A naopak - pokud se na televizi nedívá, pátrání to může pokazit.

15 minut po příjezdu vlaku ze Skobonic (přijíždí

v 18.07) projdou okolo domu pana Hebela lidé vracející se z odpolední směny.

V 19.00 se zavírá obchod s potravinami na Jasanové ulici a 7 minut poté projde okolo domu pana Hebela majitelka obchodu vracející se domů.

3. ÚKOL – ZÁHADNÝ DOPIS (16 BODŮ)

Výprava za dopisy do domu pana Hebela byla pro Zatopenou jeskyni dalším z řdy zajímavých dobrodružství. Každé podobné pátrání v neznámé budově má v sobě určité kouzlo. Hledání, objevování neznámých prostor, nacházení zvláštních předmětů, podivné vůně, pachy a zvuky, zaprášené místnosti, překvapení, strach, a mnoho dalších věcí vytváří silné zážitky, které posty v příběhu mohly prožít zvlášť silně poté, co Aneta, Tomáš a Nikol zjistili, že jsou prozrazeni.

Vaším úkolem bude najít a poslat nám nějakou písemnost – nejlépe něco psaného – starý dopis, vzkaz,... Pokud nic takového nenaleznete, hledejte alespoň tištěné věci. Čím originálnější, záhadnější a podivnější, tím lépe. Dále budeme hodnotit to, kde jste papír našli. Záhadný, neznámý objekt bude jistě nejlepší. Oceníme mnohem více hledání třeba ve starém mlýně než ve sklepení vašeho bytového domu a bude lepší, když budete pátrat někde, kde to ještě neznáte. Dále nám napište, jak stavení vypadalo a připište, jak probíhalo pátrání a co jste zažili, můžete připojit fotky, plánek budovy, obrázky. Můžete poslat více papírů. Při každém pátrání však buďte rozvášní, opatrní, nevrhejte se do nebezpečí a dbejte na to, zda neděláte něco nedovoleného!

4. ÚKOL – ÚNIK PO SCHODECH (14 BODŮ)

Zajímavá a dramatická byla situace onoho večera v domě pana Hebela. Když byli Aneta, Nikol a Tomáš prozrazeni, bylo již na útěk po schodišti do prvního patra a do zahrady pozdě.

Právě schody budou vaším kolbištěm. Čeká na vás několik disciplín. Nejdříve bude třeba si najít vhodné schody. Šířka schodu může být maximálně 2 x větší než jeho výška, nehledejte tedy žádné mírné schody. Výška schodu nesmí být větší než jeho šířka.

1) První disciplínou je běh do schodů přes 3 patra nějaké budovy. Například z 1. do 4. patra, z 2. do 5. apod.

Dále si najdete schodiště s 16 schody. Nemusí to být jedna řada schodů, může být například 8 schodů, pak rovinka a opět 8 schodů.

2) Další úkol je pro tři členy klubu – společně musíte překonat všech šestnáct schodů, ale vaše trojice může používat dohromady jen 2 nohy, ruce můžete používat libovolně. Zábradlí se přidržovat nesmíte. Zkuste vymyslet více způsobů jak na to a zkoušejte různé trojice členů, pokud je vás v klubu více než tři.

3) Úkol je pro dva lidi, kteří musí skákat snožmo. Na každý schod však může vstoupit jen jeden z nich. Pokud je mezi schody rovinka, přeskákejte ji libovolně k začátku dalších schodů. Ve dvojici můžete startovat současně. Musíte překonat 16 schodů.

Ve všech případech měřte čas a snažte se o co nejlepší čas, protože na dálku soutěžíte s dalšími kluby. Napište nám nejlepší výsledky i to, jak se vám dařilo na schodech závodit.

5. ÚKOL – CO JE TO KARAKUM (11 BODŮ)

Karakum. Ono magické slovo není jen název naší dlouhodobé hry. Pokuste se zjistit co onen záhadný název znamená. Slovo Karakum má více významů, najděte ten, který má něco společného s naší hrou.

Napište nám, co Karakum je. Zjistěte co nejvíc informací, zajímavostí, připojte obrázky, kresby, zajímavosti, které se pojí s tímto slovem. Neopisujte a netiskněte to, co najdete v knihách nebo na internetu. Vlastními slovy nám popište, co se pod tímto slovem skrývá a možná poodhalíte část tajemství příběhu Karakum.

V okamžiku uzávěrky Klubovního Hlasatele bylo do hry Karakum přihláшено 18 klubů: 333. KBS Tajemná kočka, Klub z Modré rokle, 352. KBS Tygří dráp, 48. BT Záhadníci, Borci, Šiprovky, 350. KBS Mladé Stromy, 338. KBS Whook, 1. AT Bobříci, Smradíci, Black and white wolfs, 306. KBS Stříbrná letka, Šavlo zubý tygří, 360. KBS Knižníci, Albatros a Gangster.

Do redakce také dorazila první hlášení s odpověďmi, ze kterých jedno pěkné podzimní (352. KBS Tygří dráp ze Štramberka) otiskujeme. ■

SMS ANKETA

Ahoj kamarádi,

měsíc padajícího listí je za námi, bláznivý měsíc s námi a dlouhé noci jsou nám v patách! Snad se všichni ve zdraví (bez těch typických podzimních nachlazení a rým) dočkáme Vánoc, ale kdo ví, co si pro nás příroda nachystá...

Tak co? Kdy se poprvé během podzimu dočkáme prvního sněhu! Nebo jakéže vypečené počasí nás bude očekávat? Ale ne, otázka na počasí už tu byla, takže se zaměříme spíš na ty nepříjemné p o d z i m - ní choroby - připojte svůj názor na následující problematiku:

„KDYŽ MÁTE RÝMU, PREFERUJETE SMRKÁNÍ DO KLASICKÝCH LÁTKOVÝCH KAPESNÍKŮ ČI U VÁS VEDOU TY PAPIROVÉ? NEBO JSTE PRAVÍ ZÁLESÁCI A SMRKÁTE SI DO RUKÁVU?“

Nebojte se projevit svůj názor a pište na 776754445 (Renča), zdarma z www.vodafone.cz.

Nejlistopadovější odpověď odměníme smrkacím balíčkem!

Ovečka ■

MICHAL ČTE DOPIS

KDYŽ SE MICHAL VRÁTIL K HRBITOVU

OPĚT POHRMADE

